

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 5. februarja.

Bivši kralj srbski Milan je bil politiko mlade kraljevine srbske zavozil na popolnoma napačni neslovenski tir. Posledica temu je bila, da so tudi odnošaji mej Črnogoro in Srbijo se bili shujšali, kajti knez Nikolaj se nikdar ni bil izneveril pravej slovenskej politiki. Kralj Milan, katerega stališče v Srbiji nikdar ni bilo trdno, je videl v Črnej gori svojo največjo nasprotnico, posebno od kar je knez Peter Karadjordjević bil postal zet kneza Nikite. To nasprotje so pa seveda tujci netili. Dunajska židovska glasila so vedno slikala Črno goro kot nevarno sovražnico Srbije, in Milanovi svetovalci, ki so bili napojeni s tujim dubom ali so pa imeli dobiček od srbske neslovenske politike, so tudi kneza črnogorskega vedno slikali kot največjega nasprotnika dinastije Obrenovičev. Nasprotniki slovanstva so seveda imeli svoj interes, da zasejejo razpor mej Srbe in Črnogorce, mej sinove jednega naroda, da bodo ložje polagoma gospodarski in podjarmili ves Balkan, čemur bi seveda kmalu sledilo politično podjarmljenje.

Prekrat, ki se je zvršil v Srbiji, je tudi predrugačil povsem odnošaje mej kraljevino Srbsko in Črnogoro. Novi kralj in regenti so priljubljeni pri narodu, zlasti se pa radikalna vlada opira na večino narodovo in zatorej ti elementi nimajo nikačega povoda več bati se Črne gore. Tuji upliv pojema v Belem gradu, od kar se je vlada jela postavljati na svoje noge. To se je posebno pokazalo v tem, da je vlada izvila železnice in zakup tobaka tujim podjetnikom iz rok. Tujstvo nema torej več moči, da bi motilo dobre odnošaje mej podaniki teh dveh slovenskih držav.

Ko je zavladal v Črnej gori glad, in je bilo več Črnogorcev prisiljenih izseliti se, se srbski državniki neso nič pomišljali odkazati jim zemlje v kraljevini. Z veseljem so vsprejeli bedne črnogorske brate in jim pomagali po svoji moči. Dokler je vladal Milan žalostnega spomina, bi kaj tacega ne bilo mogoče. Voditelji Srbije bi bili videli v Črnogorcih same zarotnike, ki hočejo v Srbijo, da zvrto glavi prestol Obrenovičev in pomagajo Karadjordjeviću nanj.

Kako intimni odnošaji zavlada so mej Srbijo in Črnogoro, se je videlo te dni, ko je v Beli grad prišel črnogorski minister vnanjih zadev, Vuković, da se je v imenu kneza zahvalil kralju, regentom in ministrom, da so v Srbiji tako gostoljubno vsprejeli srbske izseljence. Srbski državniki so mu prirejali bankete, pri katerih se je jako laskavo govorilo o Črnej gori. Časopisi vladne stranke so prijazno pozdravljali milega gosta. Mi ne vemo, ali je imel ta prihod črnogorskega ministra v Beligrad še kak drug namen. Mogoče je, da imajo oni prav, ki trdijo, da se je pri tej priliki govorilo tudi o zvezi mej Črnogoro in Srbijo, kajti samo zahvaljevat se, bi morda res ne bili poslali ministra v Beligrad, ker bi se stvar bila dala opraviti drugim potom. Bomo že v bodočnosti videli, koliko je resnice na tem.

Pa če tudi ta pohod družega pomena nema, pregnal je vsaj poslednje sledi nezaupanja, ki je morda še vladalo mej odločujočimi krogi v Belem gradu in na Cetinji, in to je znamenito. V Srbiji sedaj dobro vedó, da črnogorski vladar in zet njegov ne težita več priti na srbski prestol in da le želita, da se Srbija mirno razvija in napreduje pod dinastijo Obrenovičev.

Dobri odnošaji mej Srbijo in Črnogoro so tem večje vrednosti, ker orijentsko vprašanje še ni rešeno in bodeta obe državi kmalu poklicani varovati srbske interese na Balkanu. V takem slučaju bi bilo jako škodljivo za srbstvo in slovanstvo v obče, če bi se Srbi in Črnogorci pisano gledali in le čakali priložnosti, kako da drug drugemu škodujejo. Najbolje pa razvidimo iz tega, kake važnosti je prihod črnogorskega ministra v Beligrad, da se vsi Slovanom sovražni listi bavijo s tem dogodkom in v dolgih člankih zopet skušajo Srbijo preveriti, da je Črna gora zakleta njena sovražnica, zlasti nasprotnica dinastiji Obrenovičev. Gotovo bi se toliko ne trudili, če bi ta prihod ne bil v prid slovanstvu.

Srbski državniki pač že predobro poznajo židovska glasila in se ne bodo dali od njih več speljati na napačna pota. Vse prizadevanje raznih Schmoeckov je ničevno, Srbija in Črna gora hodita že roko v roki in bodeta, kakor je Vuković izrecno

poudarjal nekemu srbskemu uredniku, druga drugo podpirali, ne storili pa ničesar, kar bi jednej ali drugej bilo na kvar, ker se popolnoma zavedata, da morata le tako ravnati, ako se hočeta ohraniti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. februarja.

Kazenski zakon v tem zasedanju državnega zbora ne pride na vrsto. Vlada in člani kazenskega odseka sicer želé, da se stvar začne kmalu razpravljati, a načelniki klubov so pa izjavili, da je toliko družega nujnega dela, da javaljne pride v tem zasedanju na vrsto. Prepustili so sicer predsedniku, da to stvar postavi na dnevni red, kadar bodo rešene druge nujne stvari, a s tem je tako rekoč odložena. Pa tudi v zadnjem zasedanju najbrž ne bode časa in novi državni zbor se bode znova moral lotiti te zadeve.

Mladočehi še neso proučili češko-nemškega sporazumljenja, a njih listi že sedaj dajo razumeti, da se bodo izrekli proti dogovorom Dunajskih konferenc. Začeli bodo agitacijo po deželi, da naj narod pozivlje vse poslance, kateri so zatajili narodni program s tem, da so se izrekli za sporazumljenje, da naj odlože mandate. Ker se tudi že sedaj kaže, da volilci češki neso prav zadovoljni s sporazumljenjem, utegne več Staročehov zgubiti mandate svoje. Staročehi že sami čutijo, da se jim mamejo tla pod nogami in njih glasila se zatorej nič več tako ne vesele sprave in naglašajo, da borba za pravice narodove še ni končana. Od skrajne nemške strani se pa tudi čujejo glasovi proti spravi. Kakor poroča nek nemški list so nemški poslanci dne 27. januarja le zaradi tega jednoglasno pritrdili sporazumljenju, ker je vlada bila zapretila, da umakne vse koncesije, ako bodo kaj ugovarjali temu, kar so se dogovorili odposlanci na Dunaji. V deželnem zboru bodo pa nekateri nemški poslanci že še razodeli svoje želje. V maji, ko se snide češki deželni zbor, je torej pričakovati burnih debat in nemogoče ni, da se še vse sporazumljenje razbije.

Knez Karol Schwarzenberg, kateri je s svojim govorom v deželnem zboru češkem sprožil bursko gibanje, hoče se popolnoma odtegniti političnemu življenju. Sedaj nekda pojde na potovanje v orient, in bode mej družimi mesti pohodil tudi Kajiro.

Naučni minister je izdal ukaz, da se na gimnazijah z nemškim učnim jezikom v Dolenji in

LISTEK.

Na deželi.

(Izvirni listek „Slovenskega Naroda“.)

Kaj ne, prijatelj, prebil si že kedaj počitnice na deželi, kakor pravimo. Bil si pri kakem bogatem graščaku blizu male vasi; užival si vse radosti, ki jih podaja krasna priroda božja in obiteljski krog na gradu udaljen od mestnega hrupa. S Horacijem v roci si se sprehajal po senčnih vrtih, pa si citiral: *Beatus ille, qui procul negotiis . . .*, a zvečer si pomagal gosi, race in drugo živad na grede naganjati. Lahko je bila tudi kaka lepa gospodična v tej obitelji, bodisi lepa domača hči, sestrična ali pa mlada teta. Morebiti si se tudi zaljubil? Aha, mala rudečica Te je oblila in zamisljen si postal. No spomni se na Ovida: *„Solamen miseris socios habuisse dolorum.“* Vidiš, vse do pičice tako je tudi z menoj bilo, ko sem bival na počitnicah na Vrhu pri graščaku Ivanu pl. K. — Zvali so me gospoda profesorja in radi so me imeli; tudi lepa, devetnajstletna sestra graščakova, gospodična Danica, mi je bila prijazna, a jaz sem jo ljubil, žarko ljubil. Bila je divna, vitka, imela je

plave lase, temno-modre oči, rudeče ustnice, ko roža, ki ravno razcveta itd. — a pri vsem tem je bila devetnajst let stara. Čutiš li celi čar devetnajstih let? — Verjel mi boš, da je v tem lepem telesu bivala tudi divna duša in blago srce. Ne bodeš se torej čudil, da sem jo tako žarko ljubil. Samo sem se bal, kaj bo na to njen brat rekel, znajoč, da na moji strani njegova jedina sestra ne bo imela sjava, kakor bi ga lahko imela po svoji rodbini, lepoti in imetji. Večkrat sem mislil v tihi noči na svojo bodočnost, a še večkrat na Danico. Obupal bi, če sem pomišljal, da se danes malo gleda na srce, nego le na zlato, žolto, težko zlato. „Pa to so ljudje, ki tako mislé“, sem dejal. „Zakaj ima pač večina ljudi mošnjo zlata, ali pa kamen, kjer bi imelo biti srce?“ A mi, ki nam je previdnost dala samo duševne zaklade, naj žvečimo suhi kruh, pa naj mislimo: *„C'est pourquoi vivons bien, tout que nous aurons licence d'exister.“* —

Danica je čisto drugače sodila! „Ti ne poznaš mojega velikega brata Ivana“, je djala. „Jaz pa vem, da ima srce; o blago srce ima moj Ivan. Rekla sem Ti že tudi, da je meni do obiteljske, mirne sreče in prave, trajne ljubezni — a jedno in drugo bom uživala Tvoja ženica. Je-li bo Ivan smel in mogel uničiti mojo jedino srečo?“

Tako je utihnil preteči glas v moji duši — in srečen sem bil, ko nikdar prej.

Priznal mi bodeš, da nebo, pa naj bo čisto ko ribje oko, včasih oblaki, ali vsaj oblačiči potemne. Tudi pri ljubezni ni drugače. Slučaj samo!

Bilo je popoldne prve nedelje v septembru. V trgu G., pičlo uro od gradu, so napravili častnici iz K—a veselico, pa so tudi svojo glasbo seboj imeli. Gospoda na gradu so se celi teden prej o tem razgovarjali. He, vojaške glasbe ni vsaki teden tukaj čuti. Seveda bodo šli vsi; tudi Danica, moja zorna Danica hoče iti. — A jaz? — Odvrčal sem jo od tega; hotel sem jo osvedočiti, kako so puste take oficirske veselice, prosil sem jo, naj meni za milo doma ostane; jaz ji bom čital najlepše pesni Lenaua. Ali vse to je ni toliko mikalo.

„Ti si morebiti ljubosumen, učeni moj profesor? No, ne boj se, Ti si mi ljubši od vsih gizdavih lajtnantov, ki imajo namazane lase, a pod lasmi — slamo. Ha, ha!“ — Takisto hudo me je pogledala, glavo mi je prijala mej svoja bele dlani, pa me srčno poljubila.

To je bilo vse lepo, a žal mi je le bilo, da hoče iti. No za to pa jaz nikakor ne grem pri vsem njenem in njenega brata nagovarjanji.

Kočijo je zapregel Štef. Modro obleko je imel.

Gorenji Avstriji, Šleziji, na Češkem, Solnograškem, Tirolskem, Štajerskem, Predarlskem, Koroškem in Moravskem zopet uvede učenje srednjevisoke nemščine. — V učnem ministerstvu se je pa sešla te dni enketa zastopnikov naučnega ministerstva, gimnazijskih in vseučilišnih profesorjev, da se posvetuje, ali bi se nadalje dovoljevalo, da gimnazijalci, ki so dobro napredovali v zgodovini in fiziki, oproste mature v teh predmetih, ali naj uvede kake premembe glede obsega in metode pouka zemljepisja, zgodovine, matematike, prirodopisa in prirodoznanja na gimnazijah.

Vnanje države.

Predsednik skupščine **srbske** Pasić je kot župan Beligradskega potoval v inozemstvo, da ogleda po večjih mestih kanalizacije in vodovode.

V soboto je bil dvorni ples v Sofiji. Na tem plesu seveda se je knez **bolgarski** posebno laskal častnikom. Oficijska poročila javljajo, da se je na tem plesu videlo, da mej častniki to ni vzbudilo nikake posebne nevolje, da so zaprli majorja Pánico. Mi mislimo, da se iz vedenja na plesu ne da dosti sklepati o taci stvareh, ker tudi v Bolgariji neso častniki tako neumni, da bi jasno kazali svoje nasprotje, da jih potem takoj drugi dan morda zapro.

Omenili smo bili, da se je **angleški** ministerski predsednik Salisbury pri nekej priliki bil izjavil, da se odpravi šolnina po javnih ljudskih šolah. Skoro gotovo je že bilo, da bode vlada to tudi predlagala parlamentu. Salisburyjeve besede so pa bile vzbudile toliko nevolje mej konservativci, da sedaj ni misliti, da bi se upala vlada kaj takega predlagati. Te stvari se bodo pa sedaj poprijeli liberalci. Gladstone bode stavil v spodnjej zbornici predlog odprave šolnine. S tem bode spravil Salisburyja v zadrego, kajti svojih besed ne bode mogel lahko zatajiti, somišljenikom zameriti se pa bode še manj maral.

Dopisi.

Iz Kranja 4. februvarja. [Izv. dop.] Malokdaj dojde Vam iz našega mesta dopis, ker se mi ravnamo, kakor dopisniki iz družih krajev po geslu „dolce far niente“ in ker je malokdaj kaj pisati. Danes pa mi je povod veselica v spomin neumrljivemu Vodniku, katero je priredilo tukajšnje „Slovensko bralno društvo“ preteklo soboto. Zabava je bila živahna, udeležba od strani našega občinstva mnogobrojna in vladala je splošna zadovoljnost. Mislili smo sploh že, da se bode i ta veselica zaključila kakor prednice. O drugi del veselice ni bil brez sence, kajti mej počitkom so nekaterniki kalili občno zadovoljnost in tako veselico sploh. V bodoče nadajamo se malce več ozirnosti na zbrano družbo.

Iz Št. Vida nad Ljubljano 4. februvarja. [Izv. dop.] Ko se je leta 1883. v naši prijazni vasi ustanovilo „Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov“, storil se je s tem velik korak za probujo naroda, za omiko ljudstva, osobito rokodelskega stanu. — In dasi je mlado društvo pod predsedništvom vrlega g. župnika jelo se hitro širiti in množiti, vendar se ni nihče nadejal, da bode to mlado društvo že v malo letih se tako krepko ukoreninilo, da bode v kratkem času svojega obstanka razvilo tako živahno delovanje. Kdo bi se bil nadejal, da bode to mlado društvo že po preteku treh, štirih let ustanovilo si svoj hram — svoj društveni dom?

mного srebrnih gombov na njej in nekako zaničljivo se je oziral izpod visokega tulca po ostali družini. Vsi so že posedali, a jaz sem odločno rekel, da ne grem.

„Kaj pa to znači?“ vpraša smeje se graščak. „Ali Vam ni ljubo, gospod profesor, da bi morali poleg Danice sedeti?“ — Na to so se pa vsi smejali; tudi Danica, tudi ona.

„Pa za nami prihajajte, če Vam bo milo“, veli Ivan.

Štef je potegnil za vajeti, psi na dvorišči so zalajali, kočija je drdrala po gladki cesti — a jaz sem ostal sam, čisto sam. —

Kaj čem početi celo, dolgo popoldne? Tako Ti povem, prijatelj, da sem se vsega lotil — a vse mi je bilo mrzko. Bral sem Fausta, ali kmalu sem ga porinil nazaj mej druge knjige v ormaru. Gledal sem razne albume, igral sem na klavirji — vse zastonj. Nobena stvar nema danes onega čara, kot sicer, če je Danica doma. Naposled sem res hotel osedlati konja in jahati za njimi. Ne, tega vendar ne — ne! To ne bi bilo dosledno.

V gradu je vse mirno. Družina se je razbežala po vasi; samo stari, glubi sluga Imbro dremilje v veži, a Sultan in Blitz pred vežo na verigi. Ob-
skrbnika tudi doma. Kaj bom torej?! — „Aha,

In česar si nikdo niti mislil ni, izvršil je mož je-
klene volje, neutrudljive delavnosti. Po naklonje-
nosti blagih dobrotnikov in neumornem prizadevanji
g. A. Belca dvignil se je nov dom l. 1887. pono-
sno iz tal — in mlado društvo se je preselilo v
svoj dom.

Kako je to društvo v kratkem času napredo-
valo, pokazalo se je v najlepši luči pri „predpust-
nici“, koja je to društvu priredilo v nedeljo 2. dne
februvarja. — Omeniti mi je pred vsem nagovora
g. A. Karlina. Mnogobrojno občinstvo je z redko
pozornostjo prislušalo govoru ter ga odobraval.

Na to je g. J. Arhar s svojim šaljivim go-
vorom: „Izgubljena listnica“ vrlo dobro predstavljaj
dijaka-veseljaka, ki je dragi čas stratil z igranjem
in pijančevanjem — ter v ljudstvu vzbujal mnogo
smeha in radosti.

Deklici Franjica in Tonica Cirman deklamo-
vali sta „Nuna in kanarček“ prav dobro in z lepim
naglasom.

Zatem se je igrala igra „Zamujeni vlak“, pri
kojej je sodelovalo 11 rokodelskih pomočnikov.
Nikdo bi ne verjel, da so ti predstavljalci prvokrat
stopili na oder, tako spretno se je vršila igra. Mej
vsemi pa se je odlikoval prej omenjeni J. Arhar v
ulogi „Petra“, kmeta v Leševju.

Tudi tombola je s svojimi šaljivimi dobitki
prouzročila mnogo smeha v občinstvu, ki je jako
zadovoljno in veselo po prebitem kratkočasnem ve-
čerju vračalo se na dom.

Rokodelsko društvo, ponosno na tako vrle
društvenike, izreka vsem sotrudnikom „predpust-
nice“ svojo najtoplejšo zahvalo, z željo, da mu tudi
v naprej ohranijo blago naklonjenost v prospeh
društva. Bog blagoslovi pošteno rokodelstvo!

Iz Trebnjega. 1. svečana. [Izv. dop.] Tako
malo dohaja poročil iz našega kraja, da se morajo
čuditi temu posebno bralci Vašega cenj. lista, ka-
teri so poznali Trebnje izza prejšnjih let. Mesto
da bi narodna zavest se krepila in širila, kakor v
sosednih nam krajih, — gine. O društvenih zaba-
vah raje molčim, — ker teh sploh ni. Pripisovati
je to temu, ker se vsi tako trdno drže za take
slučaje popolnem neumestne prislovice: „Vsak zase,
Bog za vse“, drugače bi bilo bolje. Z malim tru-
dom oživilo bi se „Bralno društvo“, da, celo Čital-
nica, ako bi se par tukajšnjih veljavnih gospodov
dela poprijelo. Tudi pogrešamo tolikanj važne Ci-
ril-Metodove družbe, dasi bi tu osnovana podružnica
lahko stala kot ustanovnica v zapisniku. Važnost
in namen družbe je tako vsakemu znan, torej ne
delo! „Kdor za svoj narod kaj stori, vreden je, da
ga ves narod časti“, te besede pok. Šolarja naj
nas budé k vstrajnosti! Jedina zabava, namreč ples
tukajšnje požarne brambe, se nam bi kmalu skr-
hala, kakor se je čulo. Vender se nam to ni zdelo
verjetno in prav smo imeli v tem. Ples je že do-
ločen na 9. svečana, več o tem bomo pozneje po-
ročali. Za to veselico smo posebno hvalo dolžni
načelniku naše požarne brambe g. V. Tomicu, ka-
kor tudi za izredno delavnost prejšnjih let, ko še
ni bil načelnik.

Občno mnenje vlada pri nas, da se napravi

preko vrta bom šel“, dejal sem pri sebi, „tja na
ono klop pri šumici, pa bom premišljal svoje ne-
milo osodo in cigarete bom pušil.“

In šel sem. —

Z one strane vrta so polja — a za njim šu-
mica. Zdi se mi važno povedati, da je mej dvema
koruznima njivama deteljišče. Ko pridem do tega
deteljišča zapazim — da bode moja ogorčenost še
veča — tolstega zajca. Ta tepec je slutil, da bo
imel danes miru, pa se je po volji pasel po mladi
detelji. Kako krasna zgoda, da mu zabijem neko-
liko svinca mej tolsti rebra! Ali puška, puška! O,
da jo imam pri sebi! Mogel bi se zvečer pohvaliti,
da tudi meni ni bil dolg čas, pokazal bi tudi plen.
Zajec je še na istem mestu; ni me torej opazil.
Kmalu sem ukrenil v svoji modri glavi tako le!
Zajec se bo napasel, pa se bo povrnil v koruzo.
Pod list od buče se bo usedel, pa bo prebavljal
mlado deteljo. Jaz pojdem v grad, vzamem nabito
puško, pozovem dva lovška psa — ki mi bosta
natirala zajca na plan, a jaz ga bom pritisnil s
svincem.

Prišedši nazaj v grad, najdem svojo puško in
torbo na klinu v sobi; ali ni jedne patrone ni v
torbi. Treba jih torej napraviti. Rešim se tudi tega
posla, vzamem torbo in puško, pa počnem zvati pse.

razsvetljava v našem kraju, ker je trg velik in leži
ob glavni cesti. S tem ustreženo ne bi bilo samo
domačinom, ampak tudi tujcem. Stroški zato po-
krijejo naj se z uvedenjem pasjega davka. Več
prihodnjič. —e—

Domače stvari.

— (Osobne vesti) Kakor čitamo v urad-
nem listu, imenovani so: vodja okrajnega glavarstva
Kočevskega, dr. Ludovig Thoman pl. Montalmar,
okrajnim glavarjem, ministerski podtajnik v notra-
njem ministerstvu Gustav del Cott in okrajni ko-
misar pri okrajnem glavarstvu v Ljubljani dr. Fran
Hinterlechner vladnima tajnikoma na Kranjskem.

— (Premeščenja in imenovanja.) Pre-
meščeni so okrajni sodniki Karol vitez Strahl iz
Brežic na Ptuj; dr. Fran Vovšek iz Gornjega
Grada v Brežice; Stefan Katzianschitz iz Lju-
tomera v Slovensko Bistrico; Ivan Jesernig iz
Loža v Ljutomer; okrajna sodniška pristava dr. Gu-
stav Wokan iz Konjic in Alojzij Doxat v Ma-
ribor k okrajnemu sodišču na Drave levem bregu,
pristav dr. Ivan Kuder iz Sevnice v Maribor k
okrajnemu sodišču na Drave desnem bregu. Okraj-
nima sodnikoma sta imenovana: pristav Fr. Mikuš
iz Mokronoga za Lož; Alojzij Rotschedl pri
okrajnem sodišču v Mariboru za Gornji Grad. Okrajno
sodiškimi pristavi so imenovani avskultanje: Vojteh
Kotzian za Konjice; Albin Ogrinec za Sevnico;
Rihard Marckl za Šmarije, dr. Adolf Roschanz
za Mokronog.

— (Trgovska in obrtniška zbornica
v Ljubljani) pristopila je kot član tehničnemu
društvu za Kranjsko s znatnim letnim doneskom
priznavaže zasluge delovanja imenovanega društva v
povzdigo domačega obrta.

— (Poročil) se je danes opoldne gosp.
Viljem Tönnies, tovarnar v Ljubljani, z gospodično
Riko Bürgerjevo iz Ljubljane.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.)
Meseca januarja 1890 uložilo je 407 strank v
mestno hranilnico 149.226 gld. 63 kr., izplačalo
pa se je 56 strankam 49.651 gld. 30 kr.

— (Iz Trsta) nam poroča prijatelj: Javna
je tajnost v nas, da se je pred Božičem lanskega
leta sestalo več Tržaških rodoljubov raznih stanov
v posvetovanje, kako da se preskrbi Tržaškim Slo-
vencem slovensk dnevnik, ker se je izkusilo, da je
takšen za njih razmere prepotreben in bi bil za
razvoj slovenskih misli v Trstu prekoristen. Pri
tem posvetovanji se je vsprejel predlog, oziroma
prošnjo na politično društvo „Edinost“ — katera
prošnja je bila podpisana od več veljakov, pripravi-
nih žrtvovati v ta namen — da naj ono potrebne
korake stori, da se povzdigne „Edinost“ v dnevnik.
Politično društvo je prošnjo vsprejelo in je izbralo
odsek desetih gospodov, kateremu se je dala na-
loga, da vse potrebno ukrene. V ta odsek so se
izvolili prvi rodoljubi in veljaki Tržaških Slovencev:
Kalister Franjo, veletržec, Šabec Ivan, velepo-
sestnik, Mankoč Jakob, veletržec, Truden An-
ton, veletržec, Žitko Franjo, veleposestnik, Man-
dič Matko, Škabor Anton, posestnik, Kariž F.,

Žvižgal sem jim, da me je za ušesi bolelo — ali
nobeden se ne oglasi. Samo prikleneni Sultan laje;
toda ta zver ni za lovsko rabo.

„Hej, gospod, ne boste jih ne dozvali, če še
tako žvižgate“ — veli mi gluhi Imbro. „Oskrbnik
je šel z logarjem precej po obedu v Č. na prepe-
lice. Tako Vam pravim, gospod profesor, ali kaj
ste že, ki še v nedeljo ne daste zverini miru, v G.
bodo pa vojaki polke piskali, da bo strah.“

„Bom pa sam šel brez psov“, sem dejal in
jezen sem bil, da mi celo Imbro hoče nekake na-
uke dajati, . . . „Ah, da me še zajec čaka“, želel
sem v svoji strasti, „pa da ga morem tako lepo
pritisniti na zemljo! Imbro je sam doma, pa bi on
moral zajcu drob izdreti, kakor je navada. Ali bi
puhal od jeze — Imbro namreč!“

Glej veselja! — zajec je že v detelji
Žal mi je, dolgouhasti moj zajček, tvoja zadnja
urica bje. — Malo svinca ti poženem pod noge,
Imbro Ti bo pa drob izdrl in jezen bo, jaz pa
vesel. V koruzo bom stopil in še videl ne boš svo-
jega morilca Jeden, dva — tri! puf! —
Kako to, še poskočil nesi zajček moj jesenski v
zadnjem času, kakor drugi tvoji bratje? Je-li sem
te tako dobro zadel? — Vesel sem bil v svoji
Nimrodovi duši, kako bom pri večerji pripovedoval

Križ L. in Gorup ml. Stvar je sedaj v njihovih rokah. Imena teh gospodov nam jamčijo, da se naše gorke želje uresničijo, da bomo dobivali vsakdanjo duševno hrano v slovenskem duhu, in da potem ne bode treba Tržaškim Slovencem, podpirati Laških časnikov.

— (Čitalnica v Spodnji Šiški) priredi slavnostno besedo s plesom, v čast Valentinu Vodniku v prostorih zimske pivarne pri Koslerji v nedeljo dne 9. februarja 1890. Vspored: 1. Slavnostni govor, govori g. Fr. Galé. 2. Danilo Fajgelj: Kantata „Vodniku“, moški zbor s spremljevanjem glasovira. 3. Förster: „Naše gore“, mešani zbor; (novo). 4. Bartl: „Želja Slovenca“, moški zbor, (novo). 5. Er. Abt: „Pri vodici“, ženski dvošpev s spremljevanjem glasovira. (novo). 6. * „Slovenec“, mešani zbor, (novo). 7. Nedved: „Ljubzen in pomlad“, moški zbor, (novo). 8. Suppé: „Pesnik in kmet“, čveteroročna igra na glasoviru. 9. J. Bilc: „Slovenija oživljena“, spevoigra v 1. dejanji. Osobe: V. Vodnik. * — Cois. * — Linhart. 10. Ples. Pri besedi in plesu svira vojaška godba pešpolka baron Kuhn št. 17. Vstopnina: 50 kr. Čast. društveniki so prosti. Začetek točno ob 7. uri. K tej besedi vabi najljubše Odbor.

— (Hripa.) Iz Rusije prihaja kaj nevesela vest, da se je ondu znova pojavila hripa in je sedaj precej hujša. V Kronstadtu so vse bolnice znova prenapolnjene. Hkratu z hripo se pa pojavljalo bolezen na možganih in živcih, tako da je število bolnikov jako veliko. Pa tudi iz drugih krajev ruske države prihajajo jednake vesti.

— („Vrtec.“ Časopis s podobami za slovensko mladino“ ima v 2. številki nastopno vsebino: Iz domovja. (J. Bajec.) — Ponočni zvon. — Neposlusni Lijček. — Kmet, drva in osel. — Naša Luca. (Miha Podtrojški.) — Mladi lovec. — Po zimi (Obrazek; spisal Župčev.) — Kolumbovo jajce. — Zvest ptiček. — V šolo. (T. Doksov.) — Listje in cvetje. — Nove knjige in listi. — „Vrtec“ stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr.

— (Za prvo letošnje poročniško zasedanje,) katero se prične dne 3. marca so izžrebani kot poročniki gg.: Burger Matija, posestnik v Postojini, Kroat Fran, posestnik in trgovec v Kranji; Dolenc Oroslav, posestnik in svečar v Ljubljani; Drenik Fran, zastopnik zavarovalnice „Fonciere“ v Ljubljani; Ferline Fran, gostilničar v Ljubljani; Grašek Jernej, posestnik in trgovec v Kamniku; Halbensteiner Herman, posestnik v Ljubljani; Hudovernik Anton, posestnik in gostilničar v Želečnem; Hajek Fran, posestnik v Kamniku; Jamšek Ivan, posestnik v Ljubljani; Janeš Ivan, posestnik in tovarnar v Ljubljani; Karinger Karol, trgovec v Ljubljani; Košir Alojzij, posestnik v Ljubljani; Kutin Fran, posestnik in trgovec v Postojini; Kovšča Anton, posestnik in gostilničar v Planini; Lukeš Henrik, hranilnični oficijal v Ljubljani; Levec Ivan, posestnik in gostilničar v Dolu; Matijan Jakob, posestnik in pek v Ljubljani; Miklavc Rudolf, trgovec v Ljubljani; Matajce Ludovik, tovarnar v Stražišči; Mayer Karol, trgovec na Vrhniku; Nemec Alojzij, posestnik in trgovec v Domžalah; Oven Fran, posestnik Podsmereko; Perles Adolf, pivovar in posestnik v Ljubljani; Podlesnik,

o tem čudnem lovu, a Danica bo morebiti mislila, da mi nič žal ni bilo, ko je odišla. — Toda prijatelj, čuj ta škandal, to ironijo usode, to brezmejno brezobraznost tega zajca! — Hotel sem ga pobrati in že sem ga prijel za dolga ušesa — ali zajec je že — trohnel... in smrdel je, silno smrdel. Smrdel je ko prava crkotina, ki je tolika slast krokarjevi družini. Proti temu smradu so bili vsi Angijeji hlevi pravi boudoir gospe generalice. — Ti preklicana žival! Baš sem je moral priti izrigat svojo zajčjo dušo, grdoba zajčja! Da je vsaj v koruzi poginil, da ga ne bi bil videl! Kateremu poštemu lovcu se je že sploh kedaj pripetilo, da bi bil na crknjenega zajca streljal, posebno pa na tak dan, ko ne veš, kaj bi od zle volje počel, ko Ti vsaki čas prihaja misel na ljubico, katero morebiti baš sedaj gizdav lajtnant z glupimi dovtipi pase! — Ta sramota, ta smola!

V pravičnej jezi sem stopil nekoliko koračaje nazaj, pa sem mu še iz druge patrone dal po smrdljivi koži, da je dlaka kar okolu letelo. — Sram me je bilo, hudo sram! Imbro je čul strel, pa se bode rogal videč, da sem prišel prazen nazaj. — Šel sem na omenjeno klop, da me mine jeza. (Konec prih.)

Ivan, posestnik in usnjar v Ljubljani; Povše Fran, umirovljeni vodja in posestnik v Ljubljani; Petrič Martin, posestnik in lesni trgovec v Dolenjem Logatci; Regali Josip, posestnik in mizar v Ljubljani; baron Friderik Rechbach, graščak na Krumperku; Žitnik Fran, umirovljen davkar v Ljubljani; Seemann Pavl, posestnik in svečar v Ljubljani; Stöcklinger Konrad, posestnik in gostilničar v Ljubljani; Supan Matija, trgovec v Ljubljani; Sever Ivan, posestnik na Višmarji; Tönnies Viljem, tovarnar v Ljubljani; Vičič Miroslav, posestnik in gostilničar v Postojini. Kot namestniki gg.: Dimic Ivan, posestnik in puškar, Meden Ivan, odvetniški uradnik; Mejač Ivan, komi; Merluzzi Ivan, posestnik; Perne Matija, črevljarski mojster; Viktor pl. Schrey, hranilnični kancelist, Soklič Ivan, trgovec; Vaniš Karol, komi, in Zupanec Ivan, deželni asistent — vsi v Ljubljani.

— (Prvi slovenski popis fizikalnih aparatov s 131 podobami, cenami in z navodom, kako jih rabiti) sestavlja dr. T. Romih, meščanski učitelj na Krškem, založila pa dobro znana tiskarna dr. Houdek in Hervert v Pragi. — Omenjena tiskarna ima lastno tovarno za fizikalne aparate in geom. modele, ki so jako solidno izdelani ter se dobe po nizki ceni. Mala zbirka s 25 aparatov za ljudske šole stane le 10 gld., večja pa s 40 aparatov 20 gld. Navod je prav natančen, obsegajoč 36 strani, ki nadomešča malo eksperimentalno fiziko, dobi se zastoj pri napominani tiskarji ali pa pri g. Romihu na Krškem. Imenovano tiskarno iz lastne skušnje priporočamo prav toplo krajnim šolskim svetom in šolskim voditeljstvom. Krški šoli n. pr. ste pri njej naročili že obilo blaga v popolno zadovoljstvo. —

— (Proti pivnini.) G. Stepišnik, posestnik kavarne „Cafe Continental“ v Gradci, nabil je v svojem lokalu plakate, da svoje služnike sam plačuje in jim je prepovedal jemati pivnino.

— (Iz Sevnice.) Sevnški samci prirede dne 8. februarja ob 9. uri zvečer v gostilni Fr. Simončiča ml. plesni venček na korist revni šolski mladeži narodne šole. Pri plesnem venčku svirala bode Zagrebška glediščna godba. K mnogobrojnej udeležbi vabi Odbor.

— („Častnički zbor dobrovoljnog vatrogasnog društva v Prezidu“) priredi dne 9. februarja t. l. sijajen ples s tombolo na korist društvu v prostorih gostilnice g. Josipa Klepča. Pri plesu svira tamburaško društvo iz Broda na Kolpi.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Iz Starega Trga pri Slovenjem Gradci 5. januarja. Okolu Trstenjakove krste, ki stoji v spalni sobi, visi mnogo krasnih vencev: „Koroški Slovenci zaslužnemu starosti slovenskih pisateljev“, „Pisateljsko društvo“, „Ljubljanski Sokol“, „Čitalnica Ljubljanska“, „Čitalnica Celjska“, „Šentjurčani svojemu častnemu sotržanu“, „Slovenski Narod izbornemu sotrudniku“ in drugi. Došli so že včeraj iz Celovca profesor Sket in Vekoslav Legat; iz Maribora kanonik Herg in dekan Tombah; iz Ljubljane dr. Vošnjak, Ivan Hribar, Prosenec in kvartet pevcev. Mnogobrojno ljudstvo se zbira k pogrebu, ki bode ob 10. uri.

Slovenji Gradec 5. februarja. Pogreb Trstenjakov velečasten. Sprevod vodil kanonik Herg; navzočih 25 duhovnikov, nadalje deputacije iz Marenberga, Šentjurija, Šoštanja itd. V cerkvi govoril Tombah, pri grobu dr. Vošnjak. Več tisoč ljudstva došlo iz mesta in vse doline.

Dunaj 5. februarja. „Wiener Zeitung“ objavlja v neuradnem delu dve naredbi justičnega ministerstva z dne 3. t. m. Prva tiče se prememb v sodiški organizaciji Češke. Zlasti se imajo okoliši okrajnih sodišč in okrožnih sodišč v Hebu, Mostu (Brüx), Litomericah, Češki Lipi, Budejovicah in Liberci in sosednih okrajih z ozirom na želje prebivalstva, kumunikacijske in prometne razmere predručiti tako, da bodo sodiški okrajji kolikor možno obsežali le občine iste narodnosti. V ta namen se predsedstvo deželnega sodišča v Pragi naprosi, da sestavi iz sodniških uradnikov komisijon, kateremu bode dodati dva zaupna moža, katerih jednega imenuje Rieger, drugega Schmeykal.

Druga naredba se tiče nameščenja svetnikov, kako se ima ravnati z osebnimi in disciplinarnimi zadevami pri nadsodiščih v Pragi in z nameščevanjem služeb pri sodiščih prve instance in pri državnih pravdnistvih na Češkem.

Madrid 5. februarja. Vojvoda Montpensier nagloma umrl.

Reka 4. februarja. Bolezen grofa Andrassyja se je na slabo obrnila.

Beligrad 4. februarja. Kralj Aleksander se je danes carju brzojavno zahvalil na poslanem mu portretu. — Vuković odpotoval v Carigrad.

Beligrad 4. februarja. Uradni list objavlja imenovanje generala Bogičevića poveljnikom podunavske divizije in druge osebne premembe na višjih vojaških mestih.

Beligrad 4. februarja. „Agence de Belgrade“ potrjuje vest, da bode vlada skupščini predložila zakonski načrt, po katerem se bodo od občin pobirale priklade, da se polagoma popolni oboroženje vojske.

Sofija 4. februarja. Majorja Panico zaprli zaradi tega, ker se njegovo obnašanje ni strinjalo z dostojanstvom častniškim in ker je javno in hudo napadal vlado. Panica je že od lanskega leta razsrjen, ko je bil načelnik generalnemu šlabu, Petrov, imenovan bil podpolkovnikom. V svoji nevolji dal je že dvakrat ostavko, katera pa se ni vsprejela. Ko je nedavno vlada poizvedela, da je Panica javno jako hudo napadal vlado, zaukazal je vojni minister, da se Panica zapre. Ga li postavijo pred vojno sodišče, še ni znano. Ob enem s Panico zaprli so tudi trgovca Arnavtova, ker je proti vladi ščuval.

Berolin 4. februarja. Danes je bil pri državnem kancelarji parlamentaričen obed, katerega se je udeležilo mnogo članov parlamenta in oba Bismarckova sina. Cesar došel ob 6. uri zvečer.

Berolin 4. februarja. Odgovorni urednik „Kölnische Zeitung“ bil obsojen na jeden mesec na trdnjavo, ker je iz „Times“ ponatisnil članek, žaleč cesarico Friderik.

Rim 4. februarja. Vojni minister zbolel za unetjem bronhij.

Kolonj 4. februarja. „Kölnische Ztg.“ dobila iz Lizbone brzojavko: Spomenica na vlasti, ki so podpisale Berolinsko pogodbo, odložila se je do četrtka, ker dojde danes portugalski poslanik iz Londona. Portugalska bi bila zadovoljna, ako bi konferenca, ki se snide v Bruslju, rešila preporno vprašanje, še bolj bi jej ugajala posebna konferenca. Španjska, Francoska, Italija in Avstro-Ogerska bi v to pritrdile, Nemčija tudi ni nasprotna, a se jasno ne izreče. Govori se, da je angleški poslanik v pogovoru dejal, da bi Angleška konferenco vsprejela.

Razne vesti.

* (Preoblečena princesinja.) Cesarica Avgusta je v 37. letu v uniformi topniškega poročnika bila videti nekega dne na ulici v Berolinu. Ko je njen soprog hotel mej nemiri 1848. leta bežati v Anglijo, je preoblečena nesla neke dokumente iz princčevega bivališča v kraljevo palačo. To je bilo dne 19. marca. Nihče na ulici ni spoznal, da ni častnik.

* (Princesinje godne za možitev.) V Evropi je sedaj kacic 40 princesinj godnih za ženitev. Dve sta pravoslavne veroizpovedanji, jedna črnogorska in jedna grška. Devetnajst je katoličank in sicer: 4 bavarske, 3 belgijske, pet princesinj iz rodbine Bourbonov, 4 avstrijske nadvojvodinje, 1 saksonska in 1 vrttembergška princesinja. Protestantke so: 2 hčeri princa Waleskega, pruski princesinji Viktorija in Margareta, 1 hesenska, 1 holsteinska in 1 meklenburška princesinja in več princesinj manjših nemških knežjih rodbin.

* (Dijak — tat.) V učnih sobah Dunajskega vseučilišča in politehnike je začetkom letošnje zime bilo več sukenj ukradenih. Nekega dne so pa zasledili tatu v osebi slušatelja zdravništva Ernesta Tögla. Pri njem našli so več zastavnih listov od sukenj, iz česar se je dalo sklepati, da je tudi druge suknje pokral. Tögel je sin premožnih starišev, ki so ga bogato podpirali ter mu nikakor ni bilo potreba krasti. Deželno sodišče ga je obsodilo v jednoletno težko ječo.

* (Samomorilec Vilj. Leiner.) Mnogo se je pisalo in gotovo še več govorilo na Dunaji o tej aferi. To zamotano dejanje se je sedaj precej ujasnilo. Z odkritjem te afere zginil je pa tudi

nimbus, kateri je preveval mistično osebo Viljema Leinerja in vse besede, katere so slavile njegov čist značaj, njegovo poštenost, so bili le izrodki časnokarske domišljije. Dokazano je, da je Viljem Leiner izneveril ali ukradel 36.700 gld., odšel potem domov in poslal 30.000 gld. po ženi menjat. Predno je odšla, poučil jo je, da jo pošilja Klara Böhm. Dasiravno ni bila precej bistroumna, vendar pa je rešila stvar ugodno. Poslovila sta se na Schottske bastiji, kjer je bil urožil zavitek papirjev in nedaleč od tam pal je Leiner v omedlevico, a ta omedlevica ni bila naravna, ampak le navidezna. Vodja in lastnik banke Hugo Fuchs ga ni pustil zapreti, zaradi tega, ker ga je od preje poznal kot jako vestnega uradnika, vendar pa je dvomil že nekoliko o poštenosti njegovi. Precej naznanil je policiji in obljubil 6700 gld. tistemu, kdor tata zaloti. Tu pa je Leiner poslal ali grizen od vesti ali od svoje žene k temu prisiljen 30.000 gld. nazaj, ne da bi se podpisal. Iz tega sklepali so pač lahkoverneži, da je Leiner nedolžen. Toda žena izdala se je tudi tukaj, šla je na magistrat in tam jo je Maresch, uradnik, kateri ji je denar menjal, spoznal in ona je odkrila sleparijo njenega moža. Sedaj pokazalo se je tudi, koliko so vredna zadnja pisma, polne melanholije v istini. Ustrelil se je pa največ zaradi tega, ker se je bal, da bi ga vkljub temu ne priprli.

(Evropsko morišče.) Tako ali pa še hujske imenovati moramo tisto malo zemljišče, na katerem leži s krvjo napojen Monte Carlo, posestvo kneza iz Monake. Nesramen obrt procvita bolj kot kedaj, a samomori množe se v istem razmerju dan na dan. Prazna je tudi govorica oih, kateri trde, da knez namerava opustiti ta obrt. Samomori na dnevnem redu v tem zatišji ga pač ne bodo pri gnali do tega, ima že čisto hladno krv. Še celo hladnokrvni Angleži se ne morejo osvoboditi demoničnega upliva strastne igre, katerega tukaj dišejo v se. Nedavno zaigrali so štirje bratje, sinovi imovitega Londonskega lorda ves svoj denar. Oskrbništvo tega zavoda bilo je toli milostljivo, da jim je posodilo novce za vrnitev. Šli so pa samo do Nice in tam končali si svoje življenje. In taki dogodki se dogajajo v tem s prirodnimi krasotami bogato odličnem kraju vsak dan in ni še pričakovati, da bi knez zabranil ostudni obrt.

(Hripa ovira zakonom.) V Erfurtu bili so pred nekaterimi dnevi vsi stanovski uradniki zboleli za hripo in torej nekaj dni neso v tem mestu mogli skleniti nobenega zakona, dokler neso preskrbeli za primerno nadomestilo.

(Dober zaslužek.) Jeden najznamenitejših Londonskih žurnalistov je dal svojega sina izučiti za kuharja. Ko se je izučil pri najslavnejših kuharjih v Parizu, Rimu in Londonu je dobil pri nekem Londonskem klubu letne plače 6000 gld., da si ima še le 22 let. Ker drugi bogateji klubi plačujejo na leto celo do 10.000 gld. je upati, da bode kmalu imel zares lep zaslužek.

(Predrzní lopovi.) V mestu Teplici na Šleskem napala sta dva nepoznana lopova domov vračajočega se trgovca Steinerja, ko je že prestopil prag svoje v precej živahne ulici stoječe hiše na stopnicah. Z debelo palico jela sta ga pretepati. Težko ranjenega pustila sta obležati na stopnicah. potem sta pa ušla skozi zadnja vrata. Množica ljudij se je zbrala na kričanje trgovčeve na cesti in stopila v hišo. V stanovanji dobili so hišinjno brez zavesti in perico ranjeno. Vkljub skrbnim preiskovanjem še danes ni sledu o predrznih lopovih, kateri, kakor se čuje, niti nič odnesli niso.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Ženska

srednje starosti, izučena za prodajalnico specerijskega blaga, vsprejme se takoj na deželi.

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Štev. 76.

Razglas.

Pri okrajnem odboru v Celji oddala se bo
služba okrajnega fajnika
z letno plačo 600 gld. s 1. marcem t. l.

Zahteva se, da mora tajnik več v postavah in poslovanji ter zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi.

Prošnje naj se uložijo pri okrajnem odboru **do 20. dne februarja t. l.**

Okrajni odbor v Celji

dne 3. februarja 1890.

Načelnik: Dr. Jos. Serbec.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Tuji:

4. februarja.

Pri **Stonu**: Morsey, Katter iz Grada. — Kotarba iz Swiatnega gornega. — Farbar, Klinger, Löwy z Dunaja. Martin z Reke. — Orlich iz Pulja. —

Pri **Maliči**: Maximovič iz Zagreba. — Katz, Entz, Leszequiski z Dunaja. — Fromer z Turinškega. — Gastner iz Pelznja. —

Pri **Avstrijskem carji**: Mavrič iz Ustja. — Pri **južnem kolodvoru**: Kosel iz Tržiča. — Witzler, Caluk iz Grada. —

Pri **Bavarskem dvoru**: Erker iz Kočevja. —

Umri se v Ljubljani:

3. februarja: Ana Novak, slikarjeva hči, 2 mes. Konjušne ul. št. 1. za božjastjo.

4. februarja: Ana Smit, zasebnica, 74 let, Krojaške ulice, št. 3. za plućnim edemom.

V deželnej bolnici:

31. januarja: Janez Slabe, delavec, 24 let, za jetiko. — Pavel Penič, gostac, 74 let, za oslabljenjem.

2. februarja: Jošt Jezeršek, delavec, 32 let, za plućnim eksudatom. — Katarina Spedov, gostilničarka, 65 let, za vodenico. — Janez Železnik, delavec, 39 let, za edemom na možganih. — Jakob Knez, delavec, 64 let, za oslabljenjem.

Tržne cene v Ljubljani

dne 5. februarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	5	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 55	Jajce, jedno,	25
Oves,	3 1	Mleko, liter,	8
Ajda,	5	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 55	Telečje	60
Koruz,	4 50	Svinjsko	56
Kroupir,	3 21	Koštrunovo	34
Leča,	12	Pišanec.	55
Grah,	10	Golob	20
Fižol,	8	Seno, 100 kilo.	232
Maslo,	1 05	Slama,	250
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	680
Špeh frišen	56	„ mehka, 4	425

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas o pa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
4. febr.	7. zjutraj	742.9 mm.	-1.0° C	z. vzh.	obl.	
	2. popol.	741.1 mm.	0.0° C	z. vzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	740.1 mm.	-0.4° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura - 0.5°, za 0.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 5. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	čera	danés
Papirna renta	89.25	—	89.10
Srebrna renta	89.30	—	89.25
Zlata renta	110.35	—	110.60
5% marena renta	102.—	—	102.05
Akcije narodne banke	933.—	—	932.—
Kreditne akcije	324.75	—	325.50
London	118.25	—	118.35
Srebro	—	—	—
Napol.	9.39	—	9.40
C. kr. cekini	5.57	—	5.58
Nemske marke	57.75	—	57.75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176	75
Ogerska zlata renta 4%	103	60	—
Ogerska papirna renta 5%	99	35	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	121	70
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	25	—
Kreditne srečke	100 gld.	182	50
Rudolfove srečke	10	19	50
Ykcijske anglo-avstr. banke	120	167	40
Transway-drust. velj. 170 gld. a. v.	221	—	—

Posestvo

Podkloštrom,

(86—3)

na katerem je kovaška obrt z vodno močjo v najbolj-
šem obratu in se lahko 13 oral gozda poseka, **proda**
se iz proste roke ali pa tudi dá v najem. Posebno
je pripravno za malo tovarno, kovaško obrt ali lesno tr-
govino. — Na pismena vprašanja odgovarja iz prijaznosti
gospod **Fr. Kaube**, gostilničar v čitalnici v Ljubljani.

„SLOVANSKI SVET“

ki izhaja 10. in 25. dne na 16 straneh v Ljubljani,
začne med drugim kmalu priobčevati temeljite raz-
prave:

**O slovenskem državnem in o sloven-
skem pravu na cerkvenem polju.**

„SLOVANSKI SVET“ stoji celoletno 4 gld.
in četrletno 1 gld. (91—2)

Zobozdravnik AVGUST SCHWEIGER

ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopolu-
dne in od 2. do 5. ure popoldne.

Stanuje

(908—29)

v hotelu „Pri Maliči“, II. nadstropje, št. 23.

Nova neprekosljiva Pariška plomba, priznana
od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter na-
domesti svoje trajnosti zlato plombo.

V četrtek 6. svečana
natakarski
in markérski ples
v steklenem salonu kazinske
restavracije. (98)

A. KORSIKA

Glavna prodajalnica:
Tržaška cesta 10
poleg c. kr. glavne to-
bačne tovarne.

Odlikovana
umetna in trgov-
ska vrtnarija
v Ljubljani.

Podružnica:
Šelenburgove ulice 6
vis-à-vis c. kr. pošt. in
telegraf. uradu.

Priporoča se p. n. občinstvu za izdelovanje **svežih**
šopkov in vencev s trakovi in napisi. Ima veliko
zalogo **trakov** mnogovrstne baže in barv; ravno tako
ima vedno narejene **suhe vence**, kakor tudi **Makardove**
vence in bukete, vse v najnovejših fazonih. — Vsa ustna
naročila, kakor tudi pismena naročila po pošti se hitro in
po ceni izvrše.

Potem priporoča svojo bogato zalogo mnogovrstnih
vrtnih in družnih semen, pravih in dobro kalilnih,
rastlin (cvetlic) v loncih in izdeluje stvari v njegovo
stroko spadajoče ter prosi za mnogobrojna naročila.

Z odličnim spoštovanjem

ALOJZIJ KORSIKA.

(39—15)

DR. VALENTINA ZARNIKA ZBRANI SPISI

I. ZVEZEK:

PRİPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! —
Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slo-
venskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res
krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zar-
nikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena
knjižice je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI
TISKARNI“ v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.